

taget meget stærkt til, men denne Tilvækst i Sagernes Antal har særlig i de senere Aar taget meget stærk Fart derved, at forskellige Arealer i Kjøbenhavns Nærhed ere blevne indlemmede under Byen. Jeg skal i den Henseende navnlig henviser til de Tal, som følge i Anmærkningerne til Lovforslaget, saaledes som det forelagdes i Folketinget. Det vil deraf ses, at i 1888 paadømtes 734 Sager, i 1900: 800 og i 1901: 839 Sager. Af Sager, der paaklaagedes ved Gældskommissionen, var der i 1888: 7,539, i 1900: 12,021 og i 1901: 14,543. I 1888 blev der tinglæst 6,995 Dokumenter, i 1900: 8,360 og i 1901: 9,636. Af Boer behandlede ved Skiftekommissionen i 1888: 2,735, i 1900: 3,418, i 1901: 3,425, og af Fogedforretninger i 1888: 5,723, i 1900: 11,588 og i 1901: 14,461. Fra den 1ste Januar 1901 ere jo Sundbyerne yderligere komne ind under Kjøbenhavn, hvorved det kan anses for ganske sikkert, at Stigningen vil blive endnu stærkere. Under disse Forhold har jeg ment det rigtigt at fremsætte dette Lovforslag, hvoraf de to første Paragraffer allerede indeholdtes i et Lovforslag, som at min meget ærede Forgænger blev fremsat i Fjor i Folketinget, men som ikke naaede til 2den Behandling. Disse to Paragraffer gaa dels ud paa at faa Antallet af Assessorer i Retten forøget med 1, og Antallet af Kontorchefer forøget fra 5 til 7, men jeg har ogsaa fundet det nødvendigt at søge at lette Arbejdet for Fogedkontoret. Af de Udtalelser, jeg nævnte, vil det høje Ting se, at Fogedforretninger særlig ere blandt dem, som i overordentlig høj Grad ere tiltagne ved Byens Udvikling. Paa Lovforslaget i Fjor var der foreslaaet, at der skulde ansættes yderligere 1 Assistent mere, end der nu er, ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten. Jeg mener ikke, at den Udvidelse, der derigennem vil fremkomme, vil være tilstrækkelig, saa meget mindre som der er, foruden det Besvær, det store Antal Sager medfører, en væsenlig anden Ulempe knyttet til Fogedkontoret her i Kjøbenhavn, den nemlig, at Fogedassistenterne ikke ere berettigede til at afsige nogen Kendelse, saaledes at de, saa snart der under Forretninger, som de foretage, fremsættes nogen Indsigelse selv af den mest temerære Beskaffenhed, ere nødte til at afbryde Forretningen, for at Protokollen og Sagen i det hele taget kan komme tilbage til Fogeden paa ny, for at han kan afsige Kendelse; efter Omstændighederne skal saa Assistenten paa ny ud i Byen for at gennemføre Kendelsen. Dette er Ulemper,

som ere følte i en lang Række af Aar, og som selvfølgelig maa føles stærkere, jo større Areal Byen spænder over. Ofte kan der jo foreligge Fogedforretninger, hvorved selve Befordringen fra Fogedkontoret til det Sted, hvor Forretningen skal foretages, og hvor Skyldneren bor, næsten kan kaldes for en lille Rejse. Jeg har derfor ment, at det vilde være rigtigt ved denne Lejlighed at søge disse Ulemper afhjulpne. Paragraf 3 gaar derfor ud paa, at der under Fogeden ansættes 2 Underfogeder, der ligesom han paa eget Ansvar kunne afsige Kendelser, og med Hensyn til hvilke der skulde gælde de samme Appeller, som nu gælde over for Kongens Foged. Det foreslaas, at de skulde ansættes og afskediges af Justitsministeren og lønnes med 2,000 Kr. aarlig stigende hvert 4de Aar med 200 Kr., dog ikke ud over 2,800 Kr., og med Pensionsret efter 10 Aars Forløb i Overensstemmelse med Pensionsloven, saaledes at forstaa, at naar Assistenten har været i Tjeneste i over 10 Aar, har han Ret til en Pension, der bliver at beregne fra Tjenestens Tiltræden.

Jeg har ogsaa ment, at det vilde være rigtigt ved denne Lejlighed at indføre en anden Betegnelse end den nuværende for Fogeden. Embedet som Kongens Foged er i Virkeligheden et Underfogedembede, men han fik efter Forordningen af 1845 om Oprettelsen af Kriminal- og Politiretten tillagt Titel af Kongens Foged. Det er den eneste Embedsmand i hele Landet, der har en saadan Titel; det forekommer mig at være en Anomali, og jeg har derfor ment det rigtigt at vælge en ny Betegnelse, og har troet at kunne betegne ham som Byfoged, noget, der vist vil vinde Anklang, og som jeg haaber, at det høje Ting vil kunne akkviescere ved. — Jeg skal hermed anbefale dette lille Lovforslag paa det bedste til det høje Ting.

P. G. C. Jensen: Jeg skal ligeledes tillade mig at anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget. De to første Paragraffer ere, som den ærede Minister udtalte, de samme, som forelagdes i Folketinget i Fjor, men bleve ikke der behandlere til Ende. Jeg beklager, at det ikke allerede skete den Gang, men det lykkedes ikke, man havde ikke Lyst til at give denne Udvidelse, og den har altsaa maattet vente, til den ærede Minister nu har forelagt Lovforslaget. — § 3 er for saa vidt ny, som den indeholder en Bestemmelse om, at der kan ansættes 2 Underfogeder, som paa eget Ansvar kunne afsige Kendelser. Det er en meget heldig